

3. I vilka nuvarande medlemsstater finns det i dag utgående från lagstiftningen eller regeringens avsikter en möjlighet för att befolkningen skall kunna uttala sig om huruvida nya stater skall tillåtas bli medlemmar? Framför allt: förväntar sig kommissionen att det skall hållas en folkomröstning i Österrike, där fruktan för en tillströmning av arbetssökande från de nya medlemsstaterna och för kärnkraftverket i Temelin kan användas som medel att vinna sympati på det inrikespolitiska planet?
4. Hur ser kommissionen på möjligheten till folkomröstningar i medlemsstaterna och hur ser kommissionen på denna möjlighet i kandidatländerna, också mot bakgrund av de uttalanden som gjordes av Verheugen 2000 och handlade om att det vore önskvärt att väljarna skulle få medverka mera, bland annat genom att det hölls folkomröstningar om så pass ingripande frågor?
5. Förfogar kommissionen redan över en katastrofplan om vad som skall göras om anslutningen i slutskedet blockeras genom omröstningsresultat i en eller flera medlemsstater, där de röstberättigade anser att utvidgningen fortskridit för hastigt eller ställer andra krav på medlemskap än vad som överenskommits vid förhandlingarna eller rentav fullständigt avvisar principen om anslutning?

Svar från Günter Verheugen på kommissionens vägnar

(5 november 2001)

Kommissionen följer genom sina delegationer i kandidatländerna utvecklingen i den allmänna opinionen i varje land. Samtidigt bidrar den genom sin kommunikationsstrategi för utvidgningen till att allmänheten i dessa länder erhåller saklig information om samtliga aspekter av anslutningsprocessen. Enligt opinionsundersökningar som nyligen genomförts i alla kandidatländer och som kommissionen tagit del av stöder en absolut (i ett fåtal länder en relativ) majoritet av befolkningen den egna regeringens integrationspolitik.

När de enskilda kandidatländerna i framtiden skall ratificera anslutningsfördragen kan folkomröstningar anordnas om de konstitutionella och rättsliga bestämmelserna och sedvänjan i landet i fråga kräver detta. En konstitutionell skyldighet att anordna folkomröstning innan anslutningsfördraget ratificeras föreligger enligt de uppgifter som kommissionen förfogar över i Rumänien och Slovakien.

De anslutningsfördrag som undertecknas när förhandlingarna slutförts måste ratificeras av alla fördragslutande stater i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser. Kommissionen ser ingen anledning till att diskutera resultatet av ratificeringsförfarandena.

(2002/C 93 E/118)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2294/01

från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(31 juli 2001)

Ämne: Slut på tolkningsskiljaktigheter om ersättning för mervärdeskatt

1. Erinrar sig kommissionen Europeiska gemenskapernas domstols dom av den 3 juni 1992 (mål C-287/91), där medlemsstaten Italien ansågs ha handlat i strid mot det åttonde direktivet om mervärdeskatt 79/1072/EEG (1)?
2. Vilka konsekvenser kommer antagandet av förslaget av den 17 juni 1998 (2) om ändring av direktiv 77/388/EEG (3) att få för de återbetalningar av mervärdeskatt som Italien gjort till företag från andra länder?
3. Råder det fortfarande olika tolkningar om hur domen av 1992 skall tillämpas, varvid Italien inte bara av företag utan också av medlemsstater besymls för att handla i strid mot domen?
4. Hur länge anser kommissionen att en sådan konflikt till följd av olika tolkningar kan fortgå?

5. Om svaret på fråga 3 är jakande: vad gör kommissionen i så fall för att få en lösning på konflikten innan den nya versionen av direktiv 77/388/EEG träder i kraft?

6. Vilka andra konflikter till följd av avtal om skatteharmonisering och system för ersättning över gränser inom unionen väntar fortfarande på sin lösning? Hur förväntar sig kommissionen nå fram till en lösning i dessa fall?

(¹) EGT L 331, 27.12.1979, s. 11.

(²) EGT C 219, 15.7.1998, s. 16 – KOM(1998) 377 slutlig.

(³) EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.

Svar från Frederik Bolkestein på kommissionens vägnar

(15 oktober 2001)

1. Kommissionen känner inte till att det skulle finnas några meningsskiljaktigheter när det gäller Italiens tillämpning av domstolens dom av den 3 juni 1992 i mål C-287/91.

2. Det är korrekt att kommissionen 1994 överlämnade ett motiverat yttrande till de italienska myndigheterna på grundval av artikel 228 (f.d. artikel 171) i EG-fördraget för att uppmana Italien att vidta de åtgärder som krävdes för att följa domstolens dom. Eftersom Italien sedan efterkom denna begäran, avbröts förfarandet.

3. Det har under senare tid kommit till kommissionens kännedom att betydande förseningar återigen förekommit när det gäller återbetalning från de italienska myndigheternas sida av mervärdesskatt till utländska skattskyldiga. Kommissionen har därför på nytt kontaktat landets myndigheter i frågan. I slutet av 2000 tillkännagav den italienska regeringen att nya åtgärder skulle vidtas som skulle göra det möjligt att minska förseningarna.

Enligt de senaste uppgifter som kommissionen har tillgång till har de åtgärder som meddelats av de italienska myndigheterna ännu inte haft önskad verkan. Det är därför möjligt att kommissionen inom kort kommer att besluta att inleda ett nytt överträdelseförfarande mot denna medlemsstat.

4. Kommissionen vill erinra om att den redan i juni 1998 lade fram ett förslag till rådsdirektiv om ändring av direktiv 77/388/EEG vad gäller reglerna om avdragsrätt för mervärdesskatt. Syftet var att ersätta det förfarande för momsåterbetalning som fastställdes i rådets åttonde direktiv 79/1072/EEG av den 6 december 1979 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Regler för återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium, med ett annat system för återbetalning av mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats i en annan medlemsstat. Enligt förslaget skulle den skattskyldige kunna gottgöra mervärdesskatten direkt via den mervärdesskattedeklaration som han regelbundet lämnar in i den medlemsstat där han är etablerad.

Förslaget syftar till att lösa problemet med försenade återbetalningar och innebär dessutom en väsentlig förenkling för aktörerna, som skulle kunna gottgöra den mervärdesskatt de betalar i en annan medlemsstat på samma sätt som det egna landets mervärdesskatt.

Trots att förslaget har aktörernas fulla stöd och trots Europaparlamentets och Ekonomiska och sociala kommitténs positiva yttranden har det ännu inte varit möjligt att uppnå enhällighet i rådet kring detta förslag.

(2002/C 93 E/119)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2300/01

från Lord Inglewood (PPE-DE) till kommissionen

(31 juli 2001)

Ämne: Återhämtningsplan för de områden som drabbats av mul- och klövsjukan

Skulle kommissionen bifalla en ansökan från Förenade kungarikets regering om ekonomiskt stöd till en sektorsövergripande återhämtningsplan för de områden som drabbats av mul- och klövsjukan?